

Driften eller Pasningen af Sletterhage Fyr, at jeg gerne vil tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. Da der i sin Tid viste sig i Stedse højere og højere Grad at være Trang til et Fyr paa Sletterhage — der, som det jo vil være det høje Ting bekendt, er den sydvestlige Bøyt af Halvøen Helgenæs — viste det sig imidlertid, at Marineministeriet favnede Gyne, dels de fornødne Midler og dels maatte ogsaa nogen Vilje til paa egen Regning at bekoste Anlægget af et saadant Fyr. Der blev derfor i 1871 af Aarhus Byraad indgivet et Andragende til Ministeriet, hvori man, for øvrigt efter nogle forudgaaende mundtlige Forhandlinger, androg Ministeriet om at overtage Anlæggeisen af et saadant Fyr imod, at Kommunen ydede et Bidrag en Gang for alle af 2,000 Rigsdaler til Anlægget, og om, at Ministeriet derefter vilde overtage Driften af Fyret mod at Kommunen, det vil sige Havnekassen, ydede et aarligt Bidrag af 600 Kr. Marineministeriet gif ogsaa ind paa Andragendet, og den fornødne Grund blev indtøbtovre paa Helgenæs Halvø og blev tilskøbt Aarhus Havnekasse, som, saa vidt jeg ved, endnu i dette Øjeblik staar som Stødehaver af Grunden, hvorpaa det gamle Fyr og vistnok ogsaa det ny Fyr ligger. Fyret blev, saa vidt jeg ved, taget i Brug i 1872, Aarhus Kommune har fra det nævnte Aar bidraget 600 Kr. aarlig til Pasning eller Drift af Sletterhage Fyr. Det viste sig imidlertid temmelig hurtigt, at Fyrapparatet eller Lanterneapparatet, som man vel egentlig nærmere kunde kalde det — det var en Petroleumslampe, der var anbragt i et Karnapvindue, der fungerede som Fyr — var aldeles uheldstgørende, efterhaanden som Skibsfarten steg i Omfang, efterhaanden som Skibene, der besørgede Trafikken, stadig toge til i Størrelse, og efterhaanden som der mere og mere fandt Dampskibsfart Sted paa den Route. Der var derfor blandt Skibsførerne et meget stærkt Duffe om at faa dette temmelig farlige Farvand omkring Sletterhage tilfredsstillende behjst. Der blev indgivet Andragender fra Skibsførere og fra forstellige Byraad, fra Aarhus Byraad, fra Øbelstoft og fra Horsens Byraad, hvori man paapegede Betydningen af en uheldstgørende og tidsvarende Beløsning af Farvandet omkring Sletterhage. Dette førte, som maatte det ærede Ting vil erindre, til, at Tinget for 2 Aar siden vedtog Opførelsen af et nyt og tidsvarende Fyr paa Sletterhage med tilhørende Sirenestation. Tidligere havde man slet ikke været i Stand til i taaget Vejr at give Signaler fra Sletterhage. Det blev den Gang, altsaa for et Par Aar siden, fra alle Sider erkendt, at dette

Fyranlæg var nødvendigt for at sikre Sejladsen i den vestlige Del af Kattegattet, jeg tror nok, jeg huster rigtig, naar Anlægget af den meget ærede Ordfører blev betegnet som paatrængende nødvendigt. Det skulde nu i og for sig synes at være ret rimeligt og naturligt, at man, da man altsaa var naaet det Tidspunkt, hvor man erkendte, at her var et Sted, hvor der trævedes et Fyranlæg i den almindelige Skibsfarts Interesse, og hvor man altsaa sagde: Nu nedlægge vi det gamle Fyr, som ikke mere kan bruges, vi anlægge et nyt Fyr for Statens Regning, at man saa samtidig havde sagt: Saa bortfalder dette Bidrag, som Aarhus Kommune fra 1872 har maattet erlægge til Driften af det gamle Fyr. Det er nu i Modsetning til, hvad man maatte mente i 1872, blevet en almindelig Erkendelse, at Beløsningen af hore Farvande er en Opgave, som paahviler Samfundet og Staten, og naar der, som Tilfældet er her, ikke er Tale om et Havnefyr, men om et Fyr, der ligger i en Afstand af et Par Mil fra Aarhus By, kan det ikke med Billighed paalægges den enkelte Kommune at bidrage til et saadant Fyr. Overensstemmende dermed havde man ogsaa troet i Aarhus, saa vidt jeg ved, at dette Bidrag skulde falde bort, og det maa jo ogsaa i høj Grad paastønes, at det høje Ministerium i Forslaget til Finanslov er gaaet ud fra som en Selvfølge, at Kommunens Bidrag maatte falde bort samtidig med, at det ny Fyr blev taget i Brug, hvilket, saa vidt jeg ved, skete i afvigte Efteraar. Det er jo ikke unaturligt, at man spørger: Hvorfor skal netop Aarhus Kommune være den eneste By her i Landet, som nyder den Gæ, om jeg saa maa sige, at hde et særligt Bidrag til Statens Fyrvesen? Seg skal selvfølgelig ikke nu komme ind paa at drøfte det retslige Spørgsmaal, jeg skal slet ikke komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det Tilbud, som Aarhus Kommune gjorde Marineministeriet i 1871, fremdeles er bindende og forpligtende for Kommunen, efter at det ny Fyr er anlagt, heller ikke paa, hvorvidt denne Forpligtelse skulde antages at være bindende for al Fremtid, saaledes, at Forpligtelsen ikke fra begge Sider kunde opsiges til Dphør, nej, jeg skal simpelt hen appellere til det høje Tings Retfærdighedsfølelse og Billighedsfølelse, jeg skal simpelt hen spørge, om det ikke vilde være det rimelige og naturlige nu, da denne Lejlighed tilbyder sig, hvor Staten har anlagt et Fyr, at frhyge dette gamle Bidrag og denne gamle Forpligtelse i Stedet for at lade det gaa over til Fremtiden. Selvfølgelig, det erkender jeg fuldt ud, er det ikke noget Spørgsmaal af nogen særlig stor Bøgt